

GAZETA TRANSILVANIEI.

Apare în fiecare zi de lucru.

Abonamentul: pentru Austro-Ungaria pe an 24 cor., pe 1/2 an 12 cor., pe 1/4 an 6 cor. Pentru România şi strelnătate pe an 40 franci, pe 1/2 an 20 franci, pe 1/4 an 10 franci. Număr de Duminică 8 franci pe an.

Redacţia,
Tipografia şi Administraţia:
BRAŞOV, PIAŢA MARE Nr. 30.
Telefon: Nr. 226.

Pentru Braşov cu dusul acasă pe an 24 cor., Fără dus acasă pe an 20 cor. pe 1/2 an 10 cor., pe 1/4 an 5 cor. Un număr 10 bani. Inserate: un şir petiţ 20 bani pentru o publicare. Publicări mai dese după tarif şi învolală. — Reclame pe pagina a 3-a un şir 20 bani.

Energia Românilui.

De A. D. Xenopol.

În aceste timpuri de vajnică luptă pentru menţinerea bunurilor celor mai scumpe ale unui popor: limba şi naţionalitatea lui, e bine să ne înviorăm puterile la izvorul cel pururi viu al istoriei.

Desfăşurarea vieţii neamului românesc în regiunile pe care le ocupă de ambele laturi ale Carpaţilor dovedeşte un suflet înzestrat cu o energie fără samăn, care a ştiut să păstreze în mijlocul luptelor celor mai crâncene şi în contra apăsărilor celor mai nedrepte caracterul său naţional şi mai pre sus de toate graiul strămoşesc, care pune pecetea intelectuală pe naţionalitatea ori cărui popor.

A trebuit cele două puternice rădăcini: Dacii şi Romanii, pentru a da naştere unui popor de o vânjă atât de neasămănată, încât să poată străbate peste o mie cinci sute de ani de urgenţă nemaipomenite şi să răsară astăzi ca popor deosebit — o insulă latină în mijlocul unui ocean de neamuri străine.

Când s-au prăbuşit barbarii asupra imperiului roman, Dacia a fost şi ea înecatată de valurile lor furtunoase, în care se părea că vechia ei populaţie daco-romană va fi înăbuşită, — când de odată se văzură plutind pe marea încă băntuită de furtună, nişte insule răslefe de popor romanic, care-şi întinseră cu încetul coastele până formară un continent care-şi înfige temelile lui în straturile seculilor.

Această împrejurare singură ar fi de ajuns pentru a dovedi stăruinţa neîntreruptă a vechii populaţii daco-romane în ţara ei de baştină, de oarece pe aiurea, pe unde stratul romanic copleşit a fost mai subţire, el a dispărut în sinul năvălitorilor cum a fost în Dalmaţia, în Moesia (Serbia şi Bulgaria) şi în sânul Daciei Traiane însuşi, în regiunea ocupată de Săcui.

Se înţelege, că această năvălire a barbarilor a atins până la un punct unitatea neamului românesc, dacă nu în privinţa suflului care a rămas una şi nedespărţită, de sigur însă în privirea politică, silind pe Români de a se constitui în mai multe state mici, în loc de unul singur, care se întroloace toate puterile neamului.

Soarta acestor state, acele dela sudul şi răsăritul Carpaţilor şi acele din cuibul munţilor chiar, a trebuit să fie deosebită, întru cât prin uriaşa spinare a Carpaţilor ele erau împiedecate în avântul unei vieţi comune.

Despărţiţi deci Românii în două mari grupuri: cei din Carpaţi şi cei din valea Dunărei, lupta pe care trebuiau să o ducă pentru menţinerea fiinţei lor deosebite devine cu atâta mai grea, cu cât aceste grupuri căzură prin aşezarea lor în sfera de influenţă a unor popoare şi state care aveau interes să le nimicească existenţa.

Românii din câmpia Dunărei şi a Nistrului intrară în lupte zdrobitoare cu nesălcicii otomani, spaima lumii de atunci, care le aduseră pe cap, după uriaşe eforturi zdrobite, îneguncherea politică, stoarceri băneşti, istovirea vlagei întregi a poporului român prin contribuţii în natură şi muncă silită în interesul asupraitorilor; nu mai puţin prin întronarea în Principate a unei stăpâniri launtrice, întâi sub formă culturală, mai ales bisericăscă, apoi sub cea politică: înrîurirea grecească.

Mai primejdios însă fu ajutorul pe care Românii din Muntenia şi Moldova fură nevoiţi să-l primească din partea Ruşilor şi Austriacilor.

Acel ce cunoaşte cât de cât istoria Românilor din fostele principate, ştie cât sânge s-a vărsat din trupurile româneşti pentru a înlătura de pe capul ţărilor lor primejdiile paşalicului; câte umilini şi asuprairi au trebuit să îndure Românii, pentru a mântui şi scăpa din urgenţele deslanţuite

neaoşa fire românească, cu graiul ei cel frumos şi de idei cuprinzător; cu comoara ei de gândiri întrupate în poveşti, legende, proverbe şi zicători, cu apucăturile ei artistice cristalizate în o fermecătoare poezie poporană, în un port naţional din cele mai împodobite, în o muzică şi danţuri naţionale caracteristice, în o arhitectură, care astăzi reinvie în un stil românesc ce dă mari făgăduinţi pentru viitor.

Dar lupta Românilor din Principate ajutată de noroc a ieşit la bun sfârşit. Ori şi cât ar fi hărţuit Regatul român de astăzi, ori cât ar fi el stinghirit în îndemnul lui naţional de nevoile politice externe, totuşi nu se poate tăgădui, că în marginile lui se poate desvolta o viaţă liberă românească, care se întinde tot mai mult în lăţime şi adâncime, hrânindu-se nu numai din munca poporului dar şi din aceea a străinilor răspândiţi pe bogatele lui ogoare.

* * *

Altfel stătură lucrurile cu Românii din sinul cetăţii Carpaţilor. Aici condiţiunile luptei fură mult mai grele decât acele cari încunjurară viaţa celor din afară de munţi.

Cu toate că la început cucerirea Românilor de Maghiari nu sdrobi cu totul viaţa lor naţională; ba din potrivă le respectă o sumă de drepturi de care ei se bucurau *ab antiquo*, totuşi încetul cu încetul aceste drepturi fură înghiţite, şi Românii pierdură mai întâi clasa lor conducătoare, nobilimea, care trecu la Unguri şi apoi ca o urmare neapărată a acestei stîrbiri naţionale, veni căderea clasei ţărăneşti în robia cea mai adâncă a celor trei naţiuni stăpânitoare din Transilvania: Ungurii (nobilii), Săcuii şi Saşii. Se revoltă simţul cel mai elementar de dreptate, când se cetesc în „*Approbatæ Constitutiones*” şi în *Ius tripartitum a lui Verböczy* dispoziţiunile privitoare la Români, dispoziţiunile care fură adău-

gite şi înmulţite de cătră obiceiul ce se resfăta din ce în ce mai mult pe tărâmul asuprairilor şi al a fărădelegilor. Această apăsare atât de cumplită a poporului român, care-l degradase din starea de om liber la aceea de înjosit rob, părea că va nimici într-ânsul ori ce vlagă, orice năzuinţă după o viaţă mai demnă; că va stinge în el flacăra naţională, care tot licărea încă ca o scânteie ascunsă sub cenuşa timpului.

Şi cu toate acestea nici poporul din Transilvania şi din regiunile marginase nu a dispărut; şi el a învins în lupta pentru viaţă, şi dacă victoria nu este încă deplină, toate semnele sunt, că spre ea se îndrumază paşii dezvoltării.

Cu toate silinţele cele uriaşe făcute de acei ce au interes a le stânga fiinţa, puterile lor se adaogă neconţinut; ei se desvoaltă tot mai mult pe tărâmul economic, intelectual şi cultural şi se arată pe zi ce merge ca un element ale cărui revendicări trebuiesc ascultate.

Unde se pomenea înainte măcar putinţa unui deputat român în parlamentul ţării? Cum ar fi îndrăznit vre-un Român să năzuiască a figura în consiliile comunale? Cine ar fi cugetat înainte de 1828 la o presă românească, care să apere interesele acestui neam obijduit? — Astăzi toate aceste lucruri sunt realităţi, şi dacă năpustirea desnaţionalizării străne tot mai mult frânile bidivului, acesta reîntărit în puterile lui se zbate tot mai sălbatic sub nedreapta strânsoare şi va rupe în curând toate legăturile pentru a putea zbura liber şi neoprit pe câmpia dezvoltării naţionale. Evoluţia, aceasta putere miraculoasă care a dăruit tuturor popoarelor în lupta pentru desrobire, sprijinul ei puternic şi neaşteptat, va dărui sigur acelor ce nu dorm libertatea ce o aşteaptă.

Nu cunoaştem exemplul în istorie a unui popor, care să fi trecut prin atâtea greutăţi, care să fi dus o luptă

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

In Maramureş.

— Schiţă de călătorie —

de C. I. Sânjoanu.

— Urmare. —

Iza pătrunde înainte în spre nord-vest, îmbogăţită cu apa multelor pârâie, ce o întâmpină în calea lor scurtă. Dincolo, preste micile deluleţe curge Vişul, care adăposteşte lângă apele sale satele fruntaşe *Leordina* şi *Petrova*. Iza acum conduce printr'un fel de pas îngust, strâmt, încunjurat de dealuri, iar casele înşirate de-a lungul lzei pe o întindere de mai mulţi kilometri alcătuiesc un sat mare, un sat între aceste strămturi, o *Strâmtură*, căreia pe ungiurie i se zice *Szurdok*. Locuitori preste 3000, 2835 Români, 209 Ovrei. Parohie şi şcoală confesională greco-catolică. Poştă şi telegraf.

Pe la începutul veacului al XIV-lea, această *Strâmtură* era un fel de reşedinţă a unui întreg complex de moşii amintite într'un document dela 1411 sub numele de *«Terra Szurdok»*. Era totodată

şi reşedinţa cnezului acestor moşii, iar acest cnez nu era altceva, decât un *«kunnings»* sau *«König»* pentru supuşii de sub jurisdicţiunea sa. Acest cnez dela *Strâmtură* avea mari şi multe drepturi. Regele *Carol Robert* dăruieşte întregă această *«ţeară»* cnezului *Stanislau*, fiul lui *Sten* (Stan), scutind poporul de pe aceste moşii de prestarea a ori-ce fel de contribuţie regească ori de alt soi şi îndreptăteşte pe numitul cnez ca să poată trage el însuşi toate venitele acestei moşii, conform datinei străbune, fără de a trebui să plătească cuiva vre-o contribuţiune¹⁾. La 1346 această donaţiune se confirmă de nou din partea lui *Ludovic cel mare* fiul lui *Carol Robert*, pe lângă luarea în conziderare a rugării mai multor nobili de pe teritorul acestei moşii, cari cer ca de aici înainte să nu mai fie supuşii dreptului de jurisdicţiune a cnezului *Stanislau*, ci direct numai celui al regelui ori al juzilor înalţi ai ţării. Intre aceşti nobili este un *Myk* (Nicolae) *Olacus* şi traşii săi *Neag*, *Mayn* (Manuil) şi *Raad*²⁾. La 13 Aprilie a aceluiaş an conventul din *Lelesz* avizează pe interesaţi despre sta-

rea lucrurilor³⁾. Strănepoşii lui *Stanislau*, *Laţ* şi *Draguş* din *Bărsana* cer pe la 1408 introducerea lor în cnezatul *Strâmturii*, pe baza diplomei de donaţiune a strămoşului lor. Introducerea să face pe lângă adevierarea producerii acelei diplome înaintea comitelui Săcuilor şi a comitatului Maramurş, *Petru de Peren* (*Perényi*)⁴⁾. Din această familie *Perényi* era originar şi comitele suprem al comitatului Maramurş pe timpul călătoriei mele, la 1908. Din cele espuse la istoricul comunelor învecinate putem uşor deduce, cum această moşie trece dela *Laţ* şi *Draguş* pe la 1411, în temeiul unei înrurdiri apropiate în posesiunea urmaşilor lui *Ioan din Dolha* şi a lui *Ioan Vodă* dela *Rozavlea*⁵⁾. La 1418, ca moşie a lui *Bogdan din Dolha* era să fie confiscată din partea conventului din *Lelesz*, dar actul confiscării îl zădărniceşte *George*, fratele lui *Bogdan*⁶⁾. La 16 Martie 1419 judele curiei regeşti esmite un încrezut al său, carele să măsoare şi să preţuiască toate moşiiile confiscate ale lui *Bogdan din Dolha*⁷⁾. Cu

¹⁾ Ibid p. 22—23.

²⁾ Ibid p. 151—153.

³⁾ Ibid p. 166—167.

⁴⁾ Ibid p. 222—224.

⁵⁾ Ibid p. 232—234.

întreruperi mai mici însă şi aceste moşii ca şi celelalte rămân în posesiunea celor dela *Dolha*, căci la 21 Maiu 1459 aceştia să plângă regelui pentru conturbare în posesiunile lor *Strâmtura* şi *Botiza*, împotriva lui *Petru din Vad*, *George din Vănceşti*, *Jurca din Călineşti*, *George Ficze din Găuleşti*, *Bud din Budeşti* şi *Ioan Mikle din Şugatag*⁸⁾. La 1465 din nou confiscată, moşia ajunge în posesiunea reginei-mame *Elisabeta Szilágyi*⁹⁾. La 1473 se protestează şi aici împotriva introducerii lui *Nicolae Drágfy din Bélték*¹⁾, iar la 1485 *Nicolae din Dolha* se plângă pentru această moşie împotriva fiilor fratricidului *Ambrozie*²⁾.

VII.

Din jos de *Strâmtură* Iza poate fi trecută peste un vad mic, la un loc care n'are adâncimea obicinuită a apelor acestui râuleţ. Prin acest vad se trece la satele *Slăioara*, *Glod* şi *Poieni*.

Comuna mică *Slăioara* aşezată lângă vâlceaua cu acelaşi nume are un tre-

⁸⁾ Ibid p. 425—426.

⁹⁾ Ibid p. 470—471.

¹⁾ Ibid p. 587—591.

²⁾ Ibid p. 565—566.

¹⁾ Mihályi: O. C. p. 6—8

²⁾ Ibid p. 21—22.

atât de crâncenă pentru apărarea existenței lui. Și cu toate acestea dreptatea și adevărul, care nici odată nu pot fi întunecate pentru totdeauna, au trebuit să le aducă izbânda: dincolo de piscuri deplină și înflorită: dincoace de ei până acuma numai îndrumată, dar în orice caz *energia* dezvoltată de neamul românesc îi va dărui izbânda.

Congresul etnografic din Londra. »Românul« a primit Miercuri seara următoarea telegramă din Londra :

Congresul s'a deschis astăzi sub aspectul unei grandioase serbări. Sunt trei mii de oameni prezenți. Președintele Congresului Lord Wear-dale salută reprezentanții popoarelor aclamând dreptul de libertate tuturor popoarelor și națiunilor. *Profesorii universitari Sergi din Roma și Macdonel din Londra înfierează sistemul politic de opresiune față de Românii din Ungaria și același sistem din Rusia.* Ungurii foarte umiliți, vor cerca să combată pe numiții profesori în ședințele viitoare. Zădarnică încercare; toți cer absoluta libertate națională. Măine ține pârintele *Lucaciu* discursul său: »*Rolul românismului în Orientul European*«. Această conferință s'a tipărit în franțuzește și va fi distribuită mâine membrilor. După ședință, membrii congresului au vizitat orașul.

Camera. Obstrucția tehnică continuă în cameră. Timpul ședințelor se petrece cu votări nominale asupra cererilor de concediu și cu interpelări. Proiectele dela ordinea zilei n'au ajuns în discuție zilele aceste. Abia mâine va fi lăsat să vorbească la obiect, contra proiectelor, contele *Battyány*.

In contra obstrucției parlamentare. În ședința de alaltăeri a consiliului municipal din Vârșet s'a primit o rezoluțiune, în care se dă espressionu îngrijirei patriotice asupra celor ce se petrec în camera ungară, în care minoritatea împedecă cu mijloace deparlamentare votarea »importantelor« reforme militare. Această rezoluțiune s'a trimis tuturor municipiilor cu rugarea de-a se alătura inițiativei luate.

Polemica între Tisza și Andrássy preocupă cercurile politice maghiare. Știm că Tisza în discursul său din cameră, răspunzând lui Andrássy, l-a învinuit pe acesta de inconsecvență spunând între altele că contele Andrássy, după căderea guvernului Wekerle, a fost gata să-l sprijinească pe contele Tisza, deși știa că programul militar al lui Tisza este același ca și al lui Khuen. Foile maghiare

publică acum un răspuns al contelui Andrássy adresat lui Tisza, în care Andrássy îl face pe Tisza de minciună, spunând că nu i-a promis nici când, că de dragul lui va renunța la programul său militar și va accepta reformele militare.

Deși scrisoarea lui Andrássy e ținută în termeni urbani, ea va contribui în tot cazul la înăsprirea contrastelor între cei doi bărbați de stat, cari odinioară și-au stat atât de aproape. Pe noi ciorovăielile aceste seci ne lasă rece. Ele însă sunt în tot cazul apă pe moara opoziției.

Insoțirea Societăților săcuiești își ține congresul general al șaselea în Turda, la 22 August c. și zilele următoare. Dintre punctele dela ordinea zilei sunt câteva, al căror obiect ne interesează și pe noi. Iată aceste puncte :

Politica ardeleană de colonizare din punct de vedere național maghiar. Raportor Dr. Ugron Gábor, comite suprem pens.

Raporturile economice și culturale ale comitatului Turda-Arieș. Raportor Vertán Endre, deputat în cameră.

Ocroțirea și educația copiilor din ținuturile naționaliste.

Vom urmări cu atenție aceste expuneri.

Delimitarea graniței austro-române. Din Cernăuți se anunță, că lucrările comisiunii internaționale pentru delimitarea graniței austro-române, au fost acceptate de ambele guverne. În curând se va aranja și chestia regulării râului Suceava, care urmează să se facă pe socoteala ambelor state în urma înțelegerii, și care e atât de necesară, în vederea preîntâmpinării inundațiilor.

Demonstrație contra Germaniei. O foaie engleză, *Western Morning News*, de obicei bine informată, anunță, că vizita flotei engleze atlantice proiectată a se face în apele Norvege, s'a contramandat din cauza complicațiunii chestiei marocane.

Știrea aceasta o confirmă un comunicat oficial, dar cu adaosul, că vizita nu s'a contramandat din cauza afacerilor marocane.

Flota atlantică așteaptă în Spithead ordinul mai departe. Afară de aceasta soldații marinari ai câtorva vapoare engleze au fost avizați să fie pregătiți a intra imediat în serviciu.

Din acestea presa mondială concludă, că Anglia are de gând să facă, în legătură cu chestia marocană, o demonstrație de flotă contra Germaniei.

Se pare, că între Anglia și Germania renaște vechea încordare, care a amenințat de mai multe ori pacea universală.

Opinia publică.

II.

Am arătat în nrul de alaltăeri, că este pe cale și la noi a se forma o *opinie publică* sănătosă și pe urma ei o conștiință națională bine precizată. Unde poporul nostru e luminat și scos din cătușele întunecimii, el cu mintea sa deșteaptă știe aprecia evenimentele și unde e lipsă știe să-și manifeste entuziasmul.

Și dacă la noi acest proces de înaintare dă de pedeci, cu atât mai frumos avânt ia el la frații noștri din România, liberi în dezvoltare.

Despre aceasta avem o dovadă eclatantă chiar din zilele noastre, cum și-a manifestat publicul din România *simpatia și entuziasmul său* față de un ilustru oaspe, față de un erou, mareșalul japonez *Nogi*.

Iată ce scrie în chestia aceasta ziarul »*Dimineața*« de la 23 Iulie c. cu titlul »*Incepem a avea o opinie publică*« :

«Am trecut două zile printr-o surprindere continuă, o surprindere foarte plăcută și pe care mă grăbesc s'o comunic tuturor acelor cari se interesează de *educația poporului nostru* și de manifestările lui sufletesti: e vorba de manifestăția și de simpatia atât de pronunțată, pe care publicul Capitalei și cel din provincie a arătat-o mareșalului *Nogi*.

Manifestăția aceasta ese cu totul din cadrul obișnuitelor manifestări de acest gen, atât prin forma neobișnuită pe care a avut-o, cât și prin substratul ei psihologic.

Intr'adevăr, e pentru întâia oară când publicul nostru, din propriul său îndemn, fără să fie imboldit sau înghiontit de poliție, fără să fie adunat cu câte o piesă de cinci lei de către agenții electorali, a manifestat cu o vădită spontaneitate și cu o sinceritate demnă de toată lauda.

Am urmărit toate manifestățiunile, cari s'au făcut mareșalului *Nogi* și pretutindeni, în București, pe drum, la Sinaia, la Constanța. Dacă mulțimea se aduna, împinsă mai mult de curiozitate, ca să vadă pe eroul dela Port-Arthur, — la vederea bătrânului mareșal, ea împinsă de un resort secret, manifesta în chipul cel mai zgomotos, prin urale, prin aclamațiuni, flutura pălăriile și batistele, — cu un cuvânt, *manifesta cu entuziasm*.

Nimeni n-a pus la cale aceste manifestățiuni. Presa, abia cu o zi-două mai înainte de sosirea în țara noastră a eroului japonez, a anunțat această vizită și, aglomerată de chestiunile la ordinea zilei, n'a dat, poate, destulă atențiune vizitei. Evenimentele cari au înconjurat numele mareșalului *Nogi* cu aureola nemu-

riri, s'au desfășurat cam de mult, — sunt șapte ani de atunci, și în ziua de azi, șapte ani sunt o eternitate, — așa că ele au pierdut din puterea și... frăgețimea actualității. Nici administrația, nici poliția și, cu atât mai puțin vre-unul din partidele politice n'au avut vre-un interes ca să se dea proporțiunii prea mari acestei vizite și totuși pretutindeni lume multă întâmpina pe mareșalul *Nogi* și *căldura manifestațiilor era egală...*

Și cel puțin dacă omul ar fi acela ce se chiamă frumos, impozant. L'ați văzut pe *Nogi*? Are statura mică, obișnuită, a japonezului, figura banală și... urâtă a omului trecut de 60 de ani, cu o barbă neingrijită și bătoasă, ale cărei fire porcesc în toate direcțiunile... Astfel, cum se explică faptul, că acest om, care n'are în favoarea sa nici avantajile fizice ale aristocratului, care subjugă sexul frumos, nici elocvența strălucitoare a oratorului lingvist de mulțime, să fi răușit să deslănțue a cele *puternice manifestațiuni ale mulțimei, noastre, cari au uimit și surprins pe toți, acei ce urmăresc de ani de zile felul cum se manifestă la noi?*

Cum sunt veșnic dispus să văd lucrurile în roz, am să lansez aici o presupunere măgulitoare pentru publicul nostru: mulțimea a început să capete și la noi *personalitatea care-i lipsea, opinia publică începe să existe la noi.*

În mareșalul *Nogi* lumea admiră pe eroul legendelor războinice, virtutea ostășească, curajul, devotamentul pentru binele public, dezinteresarea absolută, — toate acele însușiri, cari caracterizează pe clasicul erou legendar. Dacă mai luăm în considerare și împrejurarea, că în războiul ruso-japonez, dreptatea era de partea japonezilor și triumful acestora din urmă sărbătorit astăzi încă, după ce au trecut atâtea ani — și dacă avem în vedere că publicul nostru, care nu se învârtea până acum decât în cercul strâmt al intereselor sale imediate, se entuziasmează și primește cu atâta căldură pe eroul care intrupează toate aceste nobile însușiri — avem dreptul să repetăm măgulitoarea noastră presupunere.

Pentru întâia oară avem o *manifestare curată și ideală a opiniei publice* la noi și e locul de a da presei întreg meritul de a o fi format, căci isprăvile eroului dela Port-Arthur, dacă n-ar fi fost trâmbitate de ziare, n-ar fi putut crea mareșalului *Nogi* numele pe care-l are.

Și când mulțimea noastră se poate entuziasma pentru un om care reprezintă *triumful dreptății* la capătul lumii — e de nădăjduit că, în cele din urmă va începe să se intereseze și de *triumful dreptății la noi.*

Cultură deci ne trebuie, cultură și educație sănătoasă a poporului

cut apropiat și e abia o adunătură de case.

Comunele *Glod* și *Poieni*, cari se întind în spre sud până la hotarele comitatului sunt sate mari cu școli confesionale și biserici unite, — cu Ovrei și năcazurile tuturor »*Moroșenilor*« noștri.

De-alungul Izei aflăm satul *Bărsana* (Barczánfalva). În vremurile cele mai vechi forma o singură comună cu *Strâmtura* și se pare, că aceasta din urmă era mai mult un fel de măierște, un loc de pășunat pentru vitele celor dela *Bărsana*. Pe un deluleț din apropierea satului să fi fost în vechi o cetățuie, o fortăreață, — delulețul însuși se numește până astăzi *Cetățuie*. Aici ori în jurul acestui deal să se fi întins acea moșie *Văralja* adecă »*Sub Cetate*«, despre care s'a făcut amintire mai sus ca trecând la 1473 în posesiunea familiei de origine română, dar deja maghiarizată, *Drăgfy*.

Bărsana de astăzi are cam 2500 de suflete românești; mai sunt apoi și Ovrei. Își are școala și biserica sa unită. Pe la 1390 se ridică aici o sfântă mănăstire,¹⁾

cărea ezistase până în timpurile mai nouă, căci pe la 1739 când stavropighia dela *Peri* înfînțată la 1389 căzuse deja în ruine și deci nu mai putea servi drept reședință episcopescă, aflăm resident la Bărsana pe ultimul episcop român maramureșan, »*episcopul Gabriel ex Barczánfalva*«²⁾.

Pe la 1390 *Bărsana* era moșie a voivodului *Balc* și a lui *Drăgh* din Maramureș.³⁾ În același an se face reambularea granițelor acestei moșii din partea conventului dela *Lelesz*, fără ca să se ridice protest din vre-o parte.⁴⁾ La 1408 *Laț* și *Drăguș* dovedesc moștenirea moșiilor îmbinate *Strâmtura* și *Bărsana*, moștenite după strămoșul lor *Stanislav*, cnezul dela *Strâmtură*.⁵⁾ Pe la 1450 mai mulți nobili bărsăneni protestează împotriva introducerii pe ascuns a lui *Mihail* și a lui *Ambrozie* din *Dolha* în posesiunea acestei moșii.⁶⁾ Asemenea protestează și împotriva introducerii lui *Nicolae Drăgfy* din *Bélek*.⁷⁾ În butul tuturor protestărilor însă judele curiei regești poruncește conventului din

Lelesz ca să ducă la împlinire această introducere.⁸⁾

Biserica veche de piatră din *Bărsana* a fost reparată și zugrăvită de *Ioan Hodor Toader*⁹⁾ nobil din familia *Hodor* originară din *Bărsana* și a cărei diplomă nobilitară datează dela 1491.¹⁰⁾

Nănești, comuna învecinată, are abia 550 locuitori Români și cei vre-o 60 de Ovrei ai săi. Aflăm pe alocuri, prin Ardeal, prin ținuturi cari se bucură de mai multă atențiune din partea tuturor Românilor, atâtea și atâtea localități cu o populațiune și mai mare și totuși n-au școala și biserica lor, pe cari să le susțină cu multe năcazuri și neajunsuri, necunoscuți și neștiuți de nimeni, decât doară de »*Zidii*« cari li omoară cu dragostea.

Nănești dimpreună cu învecinătii *Văncești* și *Valea* numită a *Porcului* e dăruită, deja pentru a doua oară de către *Ludovic cel mare* la 14 Maiu 1360 lui »*Wanchuk fidelis Olachy nostris*«, fiind acest »*Wanchuk*« fiul lui *Farkstan*, carele ca și *Peterman* dela *Sieu* va fi vre-un *Fark Stan* ori *Farkas Stan* adecă un *Stan*

al *Lupului*. Dela acest »*Wanchuk*« își va fi luat numele moșia și apoi satul *Văncești*«¹¹⁾.

La 2 Octomvru 1412 regele *Sigismund* dăruiește de nou această moșie lui *Ican* fiul lui *Daan* din *Văncești* abziicând pentru totdeauna de drepturile ce le-a putea avea dânsul ca domnitor față de această moșie, în favorul donatorului.¹²⁾ Cu 2 ani mai târziu, la 1414, la porunca aceluiaș rege se face reambularea granițelor dintre moșiile *Nănești*, *Văncești* și *Valea Porcului* în favorul lui *Ioan Hanc* din *Văncești*; acesta e introdus în posesiunea sa la 1 Iulie 1414, fără contradicere.¹³⁾ Acest *Ioan Hanc* dela 1414 va fi fost poate vre-un *Danch* adecă *Danciu*, din care familie cunoaștem pe la 1474 deja 4 membri, toți originari din *Văncești*. Între cele 2 familii megieșe, a lui *Wanchuk* sau *Vanciu* și a lui *Hanc* sau *Danciu* se nasc neînțelegeri și ajung la judecată înaintea vicecomitelui *Laurențiu*. Actori vor fi fost nobilii *Ioan*, *Petru Nemeș* și *Daan* din *Văncești*, iar acuzații *Ilie*, *Toader*, *Georg* și *Mihail Danch*, asemenea din *Văncești* Magistratul comitatenz întrevine și împac

¹⁾ Mihályi, o. c. p. 108.

²⁾ Ibid p. 98.

³⁾ Ibid p. 104—108.

⁴⁾ Ibid p. 151—154.

⁵⁾ Ibid p. 342.

⁶⁾ Ibid p. 517—519.

⁷⁾ Ibid p. 548—550.

⁸⁾ Iorga, N. R. L. I. p. 180.

⁹⁾ Mihályi, O. C. p. 153.

¹⁰⁾ Mihályi: O. C. p. 41—42.

¹¹⁾ Ibid p. 183—184.

¹²⁾ Ibid p. 195—197.

¹³⁾ Bunea A: Vechile episcopii românești a Vadului, Geoagului, Silvașului și Bălgradului. Blaj 1902 p. 47.

pentru a se putea forma o opinie publică, o părere generală asupra unor ordine de lucruri și în privința națională. Și pentru formarea ei trebuie să lucre din răspuțeri și presa noastră națională.

O școală îngropată.

— In atențiunea Ven. Conzistor arhid. din Sibiu. —

— De pe Buzău, 22 Iulie c.

Trecând zilele aceste prin comuna Sitabuzău, parohie cu 2 preoți din tractul protop. ortodox Treiscaune și sosind în centru la biserică, aflu o mulțime de muncitori în drum și vre-o câțiva italieni, cari făceau un zid gros de un metru cu piatră și cu ciment, în jurul cimitirului. Privind mai departe spre mersul șoselei, cum fac idul, văd un edificiu ziduit pe la ușe și astupat cu totul. Intreb ce e cu casa aceasta? Mi-se răspunde, că casa aceasta este fosta școală confesională, care nu e corăspunzătoare și parohia nu mai susține școala confesională.

Intreb pe această cale comitetul parochial din Sitabuzău ce este cu școala și intreb pe președintele comitetului par. cum a condus comitetul și sinodul să-și închidă școala fără vre-o forțare esternă — din simplă bună voință?

Văd »Peirea ta din tine Israile«. — Va să zică: »Ne încălțăm cu cisme de lac, să fim frumoși la picioare, și capul îl acoperim cu o pălărie ruptă de paie...»

Intreb onor. oficiu protopresbiteral, cum a aprobat acest conclud? Și dacă nu l-a aprobat, ce măsuri a luat ca să scape poporul neștiutor de pericolul ce îl așteaptă, pierzând școala confesională, izvoarele de lumină, tesaurul cel mai scump, — o comună mare curat românească l..

Oare are cunoștință despre toate acestea Ven. conzistor ca for superior? — Ar trebui, până nu e prea târziu, să ia măsuri pentru a se sana răul.

Renovarea făcută acuma cu zidul lăptos, m-am informat, că costă vre-o câte-va mii de coroane pe poporenii. Cu acești bani și cu ceva contribuiri încă se putea renova școala — sau să putea face o școală nouă să nu spezeze poporul numai pentru lux, ci să fi spesat să aibă școală confesională, — lumina poporului nostru.

Atrag atenția venerabilului Conzistor asupra acestui lucru incalificabil.

Un trecător.

Primul aviator român în America.

Cetim în foaia »Uniunea«, care apare în Cleveland O. următoarele:

»Am cetit cu deosebită atențiune, despre sborurile aviatorului român, Aurel Vlaicu, semnalul viitorului, că Românii

pe litiganți astfel, că împarte moșiile Nănești și Valea Porcului în patru părți egale, și apoi introduce pe megieșii îndușnăniți în posesiunea unui anumit număr de părți de fiecare parte». E interesantă searta uneia dintre aceste 4 părți și a nume a uneia de pe moșia Nănești, care parte la 1490 e zălogită lui Lupșa și lui Dan, fiul lui Dan din Văncești omorât fiind acest din urmă de cătră George Venciu. Mama ucigașului, doamna Călina zălogeste adecă această moșie fiilor celui ucis, pentru 20 de galbeni florentini. Moșia însă e liberată de sub secestru prin George și Mihail din Văncești, rudeni de aproape ale asasinului».

Se înserează. Soarele își răsfrânge razele ostenite în undele verzi ale Izei. De pe dealurile pleșuve scobor a lene în dangătul dulce al clopotelor multe, mielugeii neastâmpărați, cărduri-cărduri, în frunte cu câte un berbec serios și țepăn. Dela munca câmpului vin vesele »flo-urile vii« ale plajurilor noastre, îndulcind această obscuritate crescândă a însăratului cu »horele românești«.

(Va urma).

incep a se ridica și ei de-asupra pământului mult încărcat de năcazuri, baremi pentru câteva ciassuri. A fost o adevărată fală pentru Români, rezultatul sborurilor aviatorului român, pe care l-a încununat cu lauri de laude toată presa românească atât din regat, cât și din Ungaria.

Și Românii emigranți în țara invențiilor, în America, Ingrijorați, că cei din Europa, li ia pe dinainte, încă s-au pus pe lucru și acum suntem în ajunul de a sta de față la sborul primului aviator român din America, d-l Al. G. Taflan, din Sharon, Pa., care de câțiva vreme s-a frământat cu construirea unui model practic de aeroplan, care a atras deosebită atenție a presei americane de aici.

Primim îmbrucătoarea știre, că d-l Al. G. Taflan, va face un sbor la Youngstown, Ohio, pe Willis-field în ziua de 16 Iulie (Duminecă). Inceputul la oarele 1 p. m.

Aeroplanul construit de mâna proprie a d-lui Al. G. Taflan, are o lungime de 40 urme și lărgime de 26, iar motorul putere de 25 cai.

Să auzim de bine!

ȘTIRI.

— 14 Iulie v.

Secta baptiștilor în Scheiu Brașovului. De câteva luni de zile s'a stabilit în una din casele Văii Morilor un misionar baptist, care seară de seară ține întruniri »religioase« lăzind în sânul poporului nostru din Scheiu învățăturile așa numite »creștini pocăiți«. Ni se comunică, că la aceste »servicii« iau parte relativ mulți poporenii români, parte din curiozitate, parte însă din convingere, dând ascultare smerită învățăturilor acestor »mucări«, cum i-a poreclit poporul. Până aci n-ar fi lucrul tocmai așa de grav, deși s'ar fi impus de mult preoților noștri, a înbuși în germene o astfel de încercare, de-a se săvârși o muncă secretă și misterioasă de convertire tocmai în raionul bisericilor Sf. Nicolae și Sf. Treime. Ni se comunică însă din partea unor martori oculari, că la aceste întruniri preoții noștri sunt prezentați ca »farisei« etc, iar intruna din sările trecute unul din preoții noștri din Scheiu a fost numit chiar cu numele.

Față de o astfel de atitudine provocătoare oare nu s'ar impune preoților noștri să lămurească poporul de pe amvonuri și să impedeze lăzirea unei secte, care în alte părți ale țării a produs adevărate ravagii?..

Alegerea de cantor. Comitetul parochial al bisericii Sf. Nicolae a ales în ședința sa de ieri cu majoritate de voturi, de cantor al doilea, pe cântărețul dela biserică Sf. Treimi de pe Tocile Dumitru Bada.

Intâlnire colegială în Blaj. Subscriși ne luăm voie a ruga pe toți acei iubii colegi, — cari în Iunie 1902 au făcut examenul de maturitate la gimnaziul român din Blaj — să ia parte la serbările culturale, ce se vor ținea în 28 August și zilele următoare în Blaj, ca în cadrul acestor serbări să ținem obicinuita intâlnire colegială. Prin aceasta împlinim două datorințe: datorința față de neam și cea față de coleg. Acei colegi, cari vor lua parte, sau doresc deslușiri în chestia aceasta, să se adreseze cât mai curând lui Dr. Traian Pop advocat în Brașov. — Cu dragoste frățească: Dr. Eugen Sâmpetean, advocat. Dr. Traian Pop, advocat.

O întrebare. Suntem rugați a da loc următoarelor rânduri:

Corpului învățătoresc dela școalele primare capitale rom. gr. or. din Brașov-Scheiu li s'a cere o deslușire. Indată după moartea fostului nostru profesor Dr. P. Șpan, am cetit în »Gaz. Transilvaniei«, că corpul învățătoresc dela școalele primare din Brașov-Scheiu a înființat un fond cu numele și în amintirea numelui profesor. Dacă putem să ne facem și noi învățători din provincie membri la acel fond, că ce menire are el și că la cine să ne adresăm cu obolul nostru, rog corpul învățătoresc a-mi da mici informații. Mulțumind On. Redacțiunii de ospitalitate, iar on. corp învățătoresc de osteneală; semnez. Feldioara, la 14/27 Iulie 1911. Cu stimă: Ioan Sporea, inv. dir.

Amănunte despre incendiile din Constantinopol. După raportul poliției despre incendiul dealaltăeri la Balata, cartierul evreiesc din Constantinopol, au fost distruse 485 case, 78 prăvălii, 5 școli, 4 moschee; nu a fost nici o victimă și cauza incendiului se crede a fi accidentală. Ziarele spun că pagubele cauzate prin incendiul de Duminecă spre Luni sunt de 5 până la 6 mi-

lioane de lire. Comitetele de ajutor au fost înființate în toate provinciile otomane. Mai multe incendii au izbucnit în diferite părți ale capitalei; în Mahalaua Beşiktaş, un individ a fost arestat pe când încerca să pună foc la o casă.

Ziarul »Fremdenblatt« află că Maj. Sa Monarhul a trimis Sultanului condolențele sale cu prilejul incendiului din Constantinopol. Marchizul de Pallavicini a exprimat condolențele guvernului austro-ungar iar cancelarul d'Aerenthal a înțrebat despre starea sănătății ministrului de războiu, Mahmud Șefket.

Conziliul municipal din Viena a donat 5000 de coroane victimelor incendiului din Stambul.

Mareșalul Nogi în Bulgaria. Din Sofia se anunță că Mercuri la oarele 2 d. a., a sosit aci cu Express-Orient mareșalul Nogi, venind din Constantinopol. El e însoțit de doi aghiotanți japonezi. La gară nu i-a eșit nici o persoană oficială întru întâmpinare, din cauză că Rusia, prin glasul ambasadorului ei din Sofia, a impus guvernului bulgar de a nu face eroului de la Port-Artur o primire oficială, ca aceea care i s'a făcut în România. Mareșalul călătorește prin Bulgaria incognito. Dela gară el s'a îndreptat într'o trăsură spre hotelul »Bulgaria«. În decursul zilei de ieri mareșalul Nogi a vizitat școala militară și căzărniile din capitală. După un dejun intim dat de ministrul de războiu în onoarea oaspei distins mareșalul Nogi a plecat la Belgrad.

La manevrele regale române, cari vor avea loc anul acesta în Moldova, se vor întrebuița pentru întâia dată și aeroplanele militare. Tema generală a manevrelor regale e aceasta: partida albastră (corpul 3 de armată), va avea să apere o linie desemnată contra unei năvăliri din partea trupelor partidei roșii (corpul 4 de armată). Serviciul de recunoaștere al acestei din urmă partide va fi făcut de 3 biplane Farman, conduse de piloți formați de școala de aviațiune militară dela Chitila. Aeroplanele acestea vor fi la fel cu cele întrebuițate anul trecut la marele manevre franceze, — aparate cari îngăduie ofiterului-pilot de a face observațiuni asupra pozițiilor ocupate de forțele vrăjmașului. Cele trei biplane de recunoaștere vor fi pilotate de ofiterii din geniu, dintre acei cari urmează acum cursul școalei de pilotaj de sub direcția d-lui maior Macri.

Direcțiunea »Arieșanei«, institutul de credit și economii în Turda ne anunță, că va deschide în 9 August c. în Ghirișul de Arieș o espozitură. Espozitura va fi sub conducerea On. d. Arion Migia. Espozitura se va ocupa cu toate afacerile de bancă.

Darea de pușcă de vânat pe anul 1911/12. Oficiul de dare al orașului publică următorul avis: Proprietarii, cari posed puști de vânat și cari reflectează la scutirea de dare, se provoacă să-și procure dela oficiul orașenesc de dare blanchete, în cari trebuie induse datele prescrite. Blanchetele umplute sunt a se așterne aceluiaș oficiu cel mult până la 15 August a. c.

O nenorocire, care a costat viața unui copil, s'a întâmplat alaltăeri în Constanța în următoarele împrejurări: D. Amedeu Figaro, sufler la compania dramatică Davila, luând un bengal de la cazino și venind acasă a voit să facă o surpriză copiilor, încercând să aprinză bengalul, însă acesta nu a luat foc. Atunci d. Amedeu a deschis bengalul și turnând praful grămadă jos, și aprinzând un jurnal l'a pus peste praful. În acest moment luând foc, a făcut explozie, flăcările au ars fața numelui sufler și a 3 copii ce se apropiaseră mai mult. Doi din copii, anume Ștefan de 9 ani, și Nicolae de 7 ani, fiind mai grav fripti pe pept și brațe, au fost transportați la spitatul comunal, unde cel mai mare Ștefan, după o suferință de 10 ore, a înțecat din viață în chinuri groaznice.

Concert. Măne, Sâmbătă, la oarele 5 1/2 va avea loc la promenada de jos al doilea concert al orchestrei orașului.

Tot măne seara muzica militară va concerta în grădina otelului »Coroana«. Tot în grădina otelului »Coroana« vor avea loc săptămâna viitoare 3 concerte militare și anume Luni, Mercuri și Sâmbătă seara, iar începând din 9 August st. n. în fiecare seară. În Dumineci și sâmbători va cânta muzica militară și la dejun (Frühshoppen.)

Cununie. D-șoara Elvira Taus și d-l Andreiu Goicea ne anunță celebrarea căsătoriei lor, care va avea loc Duminecă în 17/30 Iulie la oarele 3 în biserică gr. or. din Feldioara.

Recomandăm magazinul nostru ca cel mai eștin și mai solid; avem toate obiectele de modă pentru dame și domni, pregătim costume în timpul cel mai scurt. Cel mai mare asortiment în lîngerie și confecțiune. — Frații Simay.

Din prilejul morții tragice a neuitatului meu fiu Dr. Victor Poruțiu, fost advocat în Cluj, sosindu-mi atâtea telegrame și scrisori de condolențe, încât nu pot răspunde tuturor, primească pe această cale mulțumirile mele și a familiei, toți câți fie prin participare la ceremonia funebrelă, fie prin telegrame și scrisori, mi-au exprimat condolențe spre alinarea durerii.

Dezmîr, 27 Iuliu 1911.

Aureliu Poruțiu
paroh gr. cat. v. protop on.
și familia.

Din despărțămintele »Asociațiunii«.

— Convocare. —

Desp. Agnilei.

Despărțământul Agnita al »Asociațiunii pentru literatura și cultura poporului român« invită pe această cale pe toți binevoitorii și sprijinitorii acestei instituții culturale la adunarea sa cercuala generală, care se va ținea în 13 August st. n. (31 Iulie st. v.) la oarele 2 p. m. în comuna Bârgiș, în edificiul școalei gr. or. române cu următorul program:

1. Deschiderea adunării.
2. Raportul secretarului despre activitatea despărțământului în anul espiat
3. Raportul casarului de pe anul 1910.
4. Esmiterea alor două comisii: a) pentru cenzurarea rapoartelor, b) pentru înscrierea de membrii.
5. Prelegeri populare, ce se vor anunța directorului cu 3 zile înainte de adunare.
6. Alegerea alor trei membrii suplenți în comitetul despărțământului, și alor doi delegați pentru adunarea generală a »Asociațiunii«.
7. Deschiderea expoziției de lucruri de mână și țesături.
8. Distribuirea premiilor.
9. Eventuale propuneri.
10. Raportul comisiunilor esmise sub punct. 4.
11. Inchiderea adunării.

De acest cerc se țin comunile a-partinătoare cercului pretorial Agnita și Cincul mare.

Din ședința comitetului despărțământului Agnita al »Asociațiunii«, ținută în 21 Iulie st. n.

Ioachim Muntean
director.

Eugen Muntean
secretar.

NB: Seara va aranja inteligența din Bârgiș un concert, după care va urma joc.

Bibliografie.

Ne-a sosit la redacție broșura: »Procesul d-lui prof. univ. Dr. C. Chiricescu«. Apărare rostită de d-sa înaintea comisiei de judecată la 15 și 17 Iunie 1911.

ULTIME ȘTIRI.

Londra, 28 Iulie. Eri seară prințul Bibescu a dat un banchet în onoarea d-lui Dr. V. Lucaciu, la care au participat mai multe notabilități.

Londra, 28 Iulie. Aici se menține verziunea, că în chestia marocană se va convoca o nouă conferință a marilor puteri în luna viitoare sau în Octomvrie. O altă știre anunță, că Germania și-a retras vapoarele de războiu din portul Agadir.

Lissabona, 28 Iulie. O luptă sângeroasă a avut loc ieri la Lobrigo, lângă Ragoa, între regaliști și republicani. Lupta s'a dat în jurul cadavrului șefului republican Costa, care fusese injunghiat dela spate. Trupele chemate în ajutor numai cu greu au putut restabili ordinea. Sunt 4 morți și 44 răniți, între cari 14 mai grav. Poliția a arestat 100 persoane.

Proprietară:

Văd. Elena Dr. Aurel Mureșianu.
Redactor resp. Ioan Spudercu.

*) Ibid p. 522—524.

*) Ibid p. 599—600.

A Brassó-háromszéki h. é. vasutak brassói üzletvezetősége őszinte fájdalommal tudatja, hogy szeretett üzletvezetője és főnöke

LÉVAI ALBERT úr

helyi érdekű vasuti főfelügyelő a Brassó-háromszéki h. é. vasutak brassói üzletvezetője,

f. hó. 27-ikén éjjel Budapesten hosszabb szenvedés után elhunyt.

Temetése f. hó 29-ikén délután fél négy órakor lesz Budapesten, a kerepesi uti temető halottas házából.

Emlékét kegyelettel őrizzük!

Brassó, 1911 július hó 28-án.

A brassó-háromszéki h. é. vasutak
Üzletvezetősége.

Nr. 8590/1911.

Publicațiune

I.

pentru luarea în vedere a constripțiunilor despre măsurarea următoarelor dări pe anul 1911.

In senzul §-lui 16 Art. de Lege XLIV din anul 1883 se aduce la cunoștința publică, că consemnările, pentru măsurarea dărilor înșirate aci mai jos sunt expuse vederii publice în localitățile subscrisului perceptorat orășenesc (Strada Aurarilor Nr. 5, parter) timp de opt zile adevă de la 3 August 1911 până la inclusive 10 August 1911 totdeauna 9—15 oare a. m.

Aceste consemnări se referesc la următoarele soiuri de dare:

1. Consemnarea de repartițiune a dării de pământ pe anul 1911.
2. Consemnările despre măsurarea dării de casă atât după clasă cât și după chirie de anul 1911.
3. Consemnările despre măsurarea dării de câștig clasa I și II pe anul 1911.
4. Consemnările despre măsurarea dării de câștig cl. IV pe a. 1911.
5. Consemnările despre măsurarea dării pentru interesele după capitale și după rente pe anul 1911.
6. Consemnările despre măsurarea dării de câștig clasa III și dării a Institutelor cari sunt obligate a face socoteala publică pe anul 1911 referitor la măsurarea adaosului general după aceasta dare.

In contra pozițiilor de dare cuprinse în aceste consemnări se pot face eventuale recursuri și anume: la direcțiunea financiară reg. contra celor înșirate sub N-rii 4, 5 și 6, iară la perceptoratul orășenesc în contra tuturor celorlalte pozițiuni; eventualele recursuri se pot înainta în următoarele termene:

a) din partea acelor contribuabili, cărora, li-s'a fost impus încă în anul 1910 unul din sus numitele soiuri de dare, în termen de 15 zile socotite dela trecerea terminului de publicațiune adevă socotite până la 25 August 1911 inclusive.

b) iară din partea acelor contribuabili, unul din soiurile de dare numai mai sus li-s'a impus pentru prima oară pe anul 1911 în termen de 15 zile socotite dela ziua în care respectiva dare i-sa petrecut în coala sa pentru plățirea dării.

Recursurile date după aceste termene se vor considera de întârziate și se vor respinge necondiționat.

II.

Se provoacă toti contribuabilii, cari sunt impuși cu dările de mai sus amintite, a se prezenta fără întârziere la acest oficiu pentru a li-se petrece în coalele de plată suma dărilor.

Brassó, 29 Iulie 1911.

Oficiul de dare orășenesc.

Nr. 12350/911.

Publicațiune.

referitoare la socotelile casei orășenești pro 1910.

Socotelile despre venitele și spesele orașului Brassó pe anul 1910 — compuse și pregătite de contabilitate orășenească și supraesaminat de comisiunea reprezentantei orășenești, aleasă anume pentru suprarevedere de socoteli — sunt depuse, amăsurat dispozițiunii §-lui 142 Art. de L. XXII ex 1886, în localul contabilități orășenești, unde le poate ceti și examina tot natul îndreptățit în oarele de oficiu începând dela 25 Iulie până la 8 August 1911.

Fiecare contrinabil are dreptul — în timpul aci indicat — a examina aceste socoteli, a-și face observările sale și a și-le prezenta la Magistrat în scris.

Brassó, în 21 Iulie 1911.

Magistratul orășenesc.

Abonamente la
„Gazeta Transilvaniei“
se pot face ori și când pe timp mai îndelungat sau lunare.

Administr. „Gazetei Trans.“

Apă de cură și răcoritoare de Borsek

regina apelor minerale cu acid carbonic.

Apă de izvor de Előpatak vindecă cu siguranță boalele de stomac, rărunchi, splină, ficat și fiere.

Isvoru Matild din Bodok cea mai curată și mai prețioasă apă acidă.

Apă sărată de Stoica. Apă de cură specială pentru diabeti.

Deposit principal la firma Theil L. & E. O. comercianți de ape minerale. Telefon 364.

Hotel Central

Nr. 1

Renovat din nou, odăi frumoase și sănătoase. *Prețurile dela 2 coroane în sus.* Sală mare pentru nunți, banchete, baluri, concerte, etc. *Bucătărie renumită. Restaurant în Grădina Hotelului.* Vinuri curate de Ardeal, Bere Steinbruch, Serviciu prompt. Omnibus pentru gară la toate trenurile.

IOSEF WYHANEK, Hotelier.

Fiedrich Reiser.

Strungar de lux, Magazin cu articole de galanterie.

Brasov strada Vămii Nr. 31.

recomandă depositul său bogat asortat cu umbrele, corturi, articole de lux, tot soiul de instrumente musicale, gramophone, plache, cele mai nouă lampe de buzunar. Asortiment bogat de gentulițe moderne de mână pentru dame.

1362 1—30

Societatea pe acții de asigurare națională pentru casuri de nenorociri

aplică pentru centrala ei din Budapesta un

Tânăr inteligent

care a terminat Școalele medii și pe lângă limba maghiară sau germană posedă perfect în scris ca și în vorbire limba română.

Concursurile care au să cuprindă date referitoare la etatea concurentului, calificația, activitatea lui de până acuma și pretenșiunile, sunt a se prezenta personal la Agentura principală brașoveană.

Târgul inului 31—33 Palatul Czelli.